

Universiteit
Leiden

The Netherlands

The persistence of space: formalizing the polysemy of spatial relations in functional elements

Staps, C.

Citation

Staps, C. (2024, June 20). *The persistence of space: formalizing the polysemy of spatial relations in functional elements*. LOT dissertation series. LOT, Amsterdam. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3764254>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3764254>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

1. In passives, Agents can be introduced by prepositions that elsewhere have spatial, temporal, and/or causal meanings. This polysemy can be adequately described in a formal semantic model using polymorphic types.
2. When used in a causal sense, the Biblical Hebrew preposition מִן *min* ‘from, of’ expresses that the object is dominant in the situation, whereas בְּ *ba* ‘in, by, with’ is used as an unmarked causal preposition.
3. Finite complementizers based on distal demonstratives still carry a [+distal] feature, which is interpreted as referring to information content tracked by the Addressee. This enables a unified analysis of demonstratives and complementizers.
4. The Biblical Hebrew complementizer כִּי *kī* ‘that, etc.’ has one core function: marking Common Ground. Almost all uses can be derived from this function given the right context.
5. The Biblical Hebrew preposition לִפְנֵי *lipnē* ‘in the face of’ is not an Agent marker but an abstractly interpreted Locative preposition, referring to the sphere of authority and dignity of its complement.
6. The polysemy of functional elements can be insightfully analyzed in an economical and precise way using formal semantic tools.
7. When a lexical item with a spatial meaning undergoes grammaticalization, aspects of the spatial meaning will persist with a different interpretation in the functional use.
8. Distance is a primitive cognitive concept that receives different interpretations depending on the domain it is applied to.
9. SPACE IS NOT A METAPHOR.

1. In passieve zinnen kan de Agens worden geïntroduceerd door voorzetsels die elders een ruimtelijke, temporele en/of causale betekenis hebben. Deze polysemie kan adequaat worden beschreven in een formeel semantisch model met polymorfe types.
2. In zijn causale betekenis drukt het Bijbels Hebreeuwse voorzetsel מִן *min* 'uit, (weg) van' uit dat het object dominant is in de situatie, terwijl בְּ *bə* 'in, bij, met' een ongemarkeerd voorzetsel voor causale relaties is.
3. Onderschikkende voegwoorden gebaseerd op distale aanwijzende voor-naamwoorden hebben nog steeds een [+distal] feature, die geïnterpreteerd wordt als verwijzend naar de informatieve inhoud die door de hoorder wordt bijgehouden. Dit staat een uniforme analyse van aanwijzende voornaamwoorden en onderschikkende voegwoorden toe.
4. Het Bijbels Hebreeuwse voegwoord כִּי *kī* 'dat, etc.' heeft één kernfunctie: het markeren van Common Ground. Vrijwel alle gebruiken kunnen worden afgeleid van deze functie, gegeven de juiste context.
5. Het Bijbels Hebreeuwse voorzetsel לִפְנֵי *līpnē* 'voor het aangezicht van' wordt niet gebruikt om de Agens te markeren. Het heeft een abstracte Locatieve betekenis die verwijst naar de autoriteit en waardigheid van het complement.
6. De polysemie van functionele elementen kan op een economische en precieze manier inzichtelijk worden gemaakt met technieken uit de formele semantiek.
7. Wanneer een lexicaal item met een ruimtelijke betekenis grammaticalisatie ondergaat blijven aspecten van de ruimtelijke betekenis bewaard met een andere interpretatie in het functionele gebruik.
8. Afstand is een primitief cognitief concept dat verschillend wordt geïnterpreteerd afhankelijk van het domein waarop het wordt toegepast.
9. RUIMTE IS GEEN METAFOOR.